

इनु भूयसीरुषामः 28, 9. 3, 38, 7. 8. 4, 51, 9. शतमिनु शरदः 1, 89, 9. उपोषेनु मध्वन्भूय इनु ते दानं पृथ्यते VĀLAKH. 3, 7. घा नु RV. 2, 13, 1. mit der Negation (नु s. bes.) gewiss nicht: नहि नु ते मरुमनः समस्य विव्र 6, 27, 3. 1, 80, 15. 167, 9. नही न्वस्य प्रतिमानमस्ति 4, 18, 4. नकिनु न बावो अस्ति 1, 163, 9. इहैव भव मा नु गोः AV. 5, 30, 1. 14. mit कम् (s. auch d. W.): येना नु कं मानुषी भोजति विद् durch welchen eben RV. 1, 72, 8. एवेनु कं सिन्धुमिस्ततार 7, 33, 3. 8, 55, 9. 10, 30, 5. 137, 1. नु वै s. न्वै. Besonders zu bemerken ist नू चित् von nun an so v. a. für immer: श्रुत्या चित् चित्दयो नदीनाम् RV. 6, 30, 3. इमं केतुमदधुर्न चिदक्लाम् 39, 3, 18, 8. von nun an so v. a. alsbald: दृश्या नो मध्वन् चित् 8, 46, 11. नू चिद्विधिव मे गिरः 1, 10, 9. 104, 2. nach Nir. 4, 17 ist नू चित् und नू च so v. a. ehemals und auch jetzt (पुराणनवयोः). Aus der späteren Sprache verdienen noch die Verbindungen अहो नु (Bhāg. P. 5, 6, 15. Pāṇkāt. I, 166, v. l.) und अहो नु खलु (Çik. 60, 12) Beachtung. — 2) nie: नू अन्यत्रा चिद्विन्वत्त्रै जग्मुर्गणसः RV. 8, 24, 11. नू मत्ता दयते सनिध्न्या विज्ञवे दाशत् 7, 100, 1. häufiger in der Verbindung नू चित् niemals, nimmermehr: नू चित्स दभ्यते जनेः 1, 41, 1. नू चिद्यथा नः सध्या विषोषत् 4, 16, 20. 6, 7. 6, 18, 11. 7, 32, 5. 56, 15. नू चिद्धि परिमन्त्राथै अस्मान् 93, 6. नू चित् und in der Folge न, oder umgekehrt, 1, 53, 1. 7, 20, 6. 8, 27, 9. 82, 11. न कुतश्चन, नू चित् 1, 136, 1. verstärkt नू चित् 6, 37, 3. 7, 22, 8. — Von नु jetzt stammen नव, नवीगम्, नव्य, नूतन, नूनम्: in अनु später das अ als अ priv. zu erklären ist schon darum nicht gerathen, weil अनु auch locale Bed. hat.

2. नु, नैति (s. u. प्र) Dhātup. 24, 26. P. 7, 3, 89. Sch. ved. नैवते. अनुषि, अनुषिष्ट, अनुषत; selten act. in der älteren Sprache (नुवत् partic.), mit Ausnahme der reduplicirten Formen अनुनोत् und perf. नोनाव (zum intens. gezogen vom Schol. zu P. 3, 1, 35. 6, 1, 8), नोनुषम्, नोनुवम् und नोनुवुम्; अनावीत्, अनापीत्, अनुवीत् (von नू, नुनाव, नुनुवि in der späteren Sprache Vop. 9, 11. 13, 6. in Betreff des Bindevocals s. Kār. 1 aus Stodh. K. zu P. 7, 2, 10. Vop. 8, 46. 60. नू नुवैति Dhātup. 2, 104. brüllen, schreien, brummen (von den Stimmen verschiedener Thiere, des Rindes, Esels u. s. w.); überh. von starken Tönen: schallen, jauchzen, jubeln; mit acc. Jmd. zujauchzen, lobsingend (Dhātup.): गावो न धेनवो ऽनवत् RV. 10, 95, 6. 1, 66, 10 (5). कृलो नोनाव वृषभः 79, 2. गर्भं नुवत्तम् 29, 5. (वज्रम्) येन नवत्तमहिं सं पिपाक् 6, 17, 10. अनुनोदत्र रुस्तयतो अहिः 5, 45, 7. इन्द्रं वाणीरनूषत 1, 7, 1. 9, 39, 6. 43, 5. सुविषीय धाम्ने नोनुमः 8, 52, 11. VĀLAKH. 4, 9. यस्य देवा आश्रुणवन्ति नवमानस्य मर्ताः RV. 1, 190, 2. 2, 34, 10. द्विधाप्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरम्बतो तन्मिथुनं नुनाव KUMĀRAS. 7, 90. सिद्धिर्नुतः Bhāg. P. 3, 23, 39. 4, 20, 32. NALOD. 1, 30. सादरं नौमि तं भक्त्या श्रीगोपीजनवल्लभम् SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 72, a, 2 v. u. सैन्यं नीलं नुनाव च BHATT. 14, 112. नरपतिचरणी नवितुम् (v. l. नुवितुम्: nach dem Schol. = नत्तुम्) अरिनुतौ 12, 86. — Vgl. 2. नव, नवन. नुति.

— desid. vom caus. नुनावयिषति P. 7, 4, 80. Sch. Vop. 19, 14.

— intens. नोनुयते, नोनाति Schol. zu P. 6, 1, 8. 7, 3, 89. dröhnen, brausen: नूवत्परिजम्बोनुवत् वाताः RV. 4, 22, 4. दिवो न यस्य विधतो नवी नोदया रुत ओषधीषु नूनात् 6, 3, 7

— अचक् zurufen, zujauchzen: अचक् गिरः । महामनूषत श्रुतम् RV. 1. 6, 6. अचक् म इन्द्रं मृतयः (अनूषत) 10, 43, 1.

— अनु intens. nachjubeln: शतैनमन्वनानवः RV. 1, 80, 9. त्वामिह त्रायवो ऽनुनोनुवत्शरान् सखाय इन्द्र कारवः 8, 81, 33.

— अभि Jmd. (acc.) zubrüllen, zurauschen, zujauchzen: इन्द्रमभि स्तोमो अनूषत RV. 1, 11, 8. तज्ज्ञानतीरभ्यनूषत वाः 4, 1, 16. तमापो अभ्यनूषत वृत्तं संशिश्नरीरिव 8, 38, 11. अभि गावो अनूषत येषा जारमिव प्रियम् 9, 32, 5. वृषानविष्ट गा अभि 71, 7. विपश्चितो ऽभि स्तोमैरनूषत 8, 3, 3. अभि कण्वा अनूषतापो न प्रवता यतोः 6, 34. इन्द्रमभ्यनूष्यकैः 6, 38, 3. वयं त्वामि नौनुमः 4, 32, 4.

— आ med. P. 1, 3, 21, VArtt. 6. Vop. 23, 1. tönen, ertönen: आ वामृताय केशिनीरनूषत RV. 1, 151, 6. आ कलशा अनूषतेन्द्रे धारभिरा विश 9, 65, 14. zwitschern, schreien: (पतत्रिणाः) मन्द्रमानुवाणाः BHATT. 8, 67.

— intens. durchtönen, durchrauschen: आत्मा ते वाता रज्ज् आ नवीनोत् RV. 7, 87, 2.

— अन्वा intens. durch — hin tönen: अग्निपाय यः पूर्वैरन्वनान्वीति RV. 10, 68, 12.

— परि lobpreisen: पथयेत्यं कल्पदैः परिणुताखिलोदयः । मन्दं ब्रह्मस वैकुण्ठः Bhāg. P. 1, 8, 44.

— प्र 1) brüllen, dröhnen, schallen: प्र धेनवं उदप्रतो नवत् RV. 7, 42, 1. प्र पर्वता अनवत् प्र गावः 8, 85, 5. प्र सूनवं ऋषाणां वृक्षवत् वृजना 10, 176, 1. lobpreisen: प्रणुत gepriesen AK. 3, 2, 59. इत्यव्यन्तीकं प्रणुतो ऽब्जनाभः Bhāg. P. 3, 21, 22. — 2) brummen so v. a. den Ton om ausstossen: ओमोमिति प्रणौति At. Br. 3, 32. य एतदेवं विद्वानन्नरं प्रणौति Kūānd. Up. 1, 4, 5. षोडशभिः प्रणौति am Ende von sechzehn Silb-n hängt er das om an At. Br. 4, 1, 6, 33. 35. Çāṅkh. Br. 14, 2. ऋगैः प्रणुवन्ति Ṭc. v. Çr. 6, 4. प्रणुयात् 8, 2. Çāṅkh. Çr. 6, 3, 11. 7, 10, 7. 25, 8. — Vgl. प्राणव.

— अभिप्र Jmd. (acc.) zutönen, zujubeln, bejubeln RV. 1, 11, 2. 70, 1. इमा उ त्वामि प्र णोनुवुर्गिरः 6, 45, 25. 7, 31, 4. 8, 12, 23. इमा अभि प्र णोनुमो विषामयेषु धीतयः 6, 7.

— सम् zusammen brüllen, — blöcken u. s. w., — schallen: समङ्गितो नवत् गोभिः RV. 4, 3, 11. 5, 30, 10. 45, 8. 8, 59, 5. 9, 101, 8. सं धीतयो वावशाना अनूषत 86, 31. सोमैर् अर्कास्त्रिष्टुभः सं नवत्ते 97, 35. 10, 120, 2.

— अभिसम् zusammen jubeln u. s. w. über, — gegen Etwas RV. 1, 164, 3. महामोक्षावमभि सं नवत्त 6, 7, 2. त्वो जायमानं शिशुं न देवा अभि सं नवत्ते 4. 8, 58, 5. 84, 1. 10, 71, 3.

3. नु, नैवते unter den Synonymen für gehen Naigh. 2, 14. caus. etwa vom Platze bewegen, beseitigen: नव नव दन्तिणा भवन्ति नावयत्येवैनम् (आतृव्यं तत्) Shadv. Br. 3, 8. Nach dem Schol. neu machen (dies könnte nवयति sein) so v. a. zu einem andern Leben verhelfen.

— अति caus. vorüberwenden, abkehren: अग्निष्टो तस्याश्रिमाक्ष्वनयोर्दित्यं वेत्यं वार्तिनावयेत् TS. 6, 3, 4, 4.

— अनु, partic. अनुनूता (von नू) neben विषूची, प्रतीची Pāṇkāv. Br. 10, 12, 6.

— अय in der Stelle: सव्येन कुशानादाय दन्तिणोनापनैति Çāṅkh. Gṛh. 1, 8.

— अभि med. sich zuwenden: अभो नवत्ते अहुक्ः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् RV. 9, 1, 100.

— अय med. sich hinbewegen: असशतः शतधारा अभिश्चिषो कृत्तिं नवत्ते ऽव ता उद्व्यवः (die Finger) RV. 9, 86, 27.

— वि med. etwa sich nach verschiedenen Richtungen wenden: पुरुत्रा ते